

BRZEZINA (4) *sb f*

e oraz a jasne.

sg N brzezina (1). ◇ G brzeziny (2). ◇ pl I brzezinami (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

bot. Betula alba L. (Rost); brzoza (4) : Muchomorká [...] napospolícíéy roście między nífkimi brzezinámi SienLek Y; Weś łobie zá kumká [...] Páná Gościá onego/ co ták rok chudziná Stał v nas/ w on čás gdy fię pukáła brzeżiná. KlonWor 60.

a. *Rózgi brzozy; betulletum, silva aut lignum betullae Cn (2) : Boże męki ná polách powrośłámi wiązą: Kładá kiie ná kupę/ głaze ná kámionki/ Wiią kicżki z brzeżiny/ mężowie y żonki. KlonWor 48.*

Wyrażenie: peryfr. »wojt z brzeziny« = różga, disciplina: A gdy máło podroście wnet wojt nád nim łtoi Z brzeżiny/ á pan młody bárzo fie go boi. RejWiz 88.

Cf BRZOZA

KN